

- 13 νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ λάβῃ μὲ οἶον τρόπον ἡμπορέσῃ, τὰ χίλια ἑκατὸν
 14 πεντήκοντα γρ(όσια) παρὰ τοῦ εἰρημέν(ου) εὐγενεστάτου κυρίου ἀβραὰμ ντι-
 σόφιαλη
 15 μένοντας εὐχαριστημέν(ος) ὁ ρηθὲς νικόλαος γρυπάρης, εἰς ὅσα ἤθελε κάμει
 16 ὁ ἄνωθεν ἐπίτροπός του λούης σιάης. διὸ καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βέ-
 17 βαίωσιν γέγονεν τὸ παρὸν τῆς κοινῆς ἡμῶν καντζιλαρίας γράμμα,
 18 ἐσφραγισμένον τῇ κοινῇ ἡμῶν σφραγίδι, καὶ βεβαιωμένον ταῖς ὑπογρα-
 19 φαῖς ἱερέων, καὶ προεσιώτων
 2^α X. 20 νικόλαος ἀντωνίου γρυπάρης
 3^η X. 21 ὁ οἰκονόμος ροῦτος
 4^η X. 22 ὁ σακελλάριος νίου
 5^η X. 23 ὁ πρωτόπαππας νίου
 6^η X. 24 ὁ χωροεπίσκοπος νίου
 7^η X. 25 λούης μπάος μάρτυς
 8^η X. 26 γιάγκης μπάος μάρτυς
 9^η X. 27 ἀντώνιος καλέργης μάρτυς

68

Ἐπιτροπικὸν τοῦ Ρηνιοῦ Ρουμπίνας

Χάρτης δίφυλλος
 0,320×0,230

1806, Αὐγούστου 23
 Ἰος

Προκειμένου ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑποθέ-
 σεων τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου αὐτῆς καπετὰν Ἀποστόλη Δολφῇ ἡ χήρα αὐτοῦ Ρηνιὸ
 διορίζει δι' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας της καὶ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς της γενικὸν
 αὐτῆς πληρεξούσιον μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως ἐπιμελῇται πάσης αὐτῆς προσωπικῆς καὶ περιου-
 σιακῆς ὑποθέσεως, τὸν Νικολάκην Γρυπάρην, ἐγκρίνουσα ἐκ τῶν προτέρων πᾶσαν αὐτοῦ
 ἐνέργειαν καὶ πρᾶξιν. Εἰς ἔνδειξιν συντάσσεται τὸ παρὸν ἐν τῇ κοινῇ τῆς νήσου καντζι-
 λερίᾳ, ἵνα ἔχῃ κῦρος καὶ ἰσχὺν ἐν παντί.

Περὶ τοῦ τζελεπῇ Νικολάκη Γρυπάρη, ὅστις διορίζεται πληρεξούσιος καὶ ἄλλων πρὸς
 αὐτὸν σχετιζομένων ζητημάτων βλέπε 66. Ἄγνωστος ὅμως εἶναι ἡ ἐντολὴ, τὸ μόνον δὲ
 ὅπερ περὶ αὐτῆς γνωρίζομεν εἶναι, ὅτι ἦτο σύζυγος τοῦ Ἀποστόλη Ντολφῇ, ὅστις ἦτο
 πλοίαρχος (καπετάνιος, στίχ. 2 καὶ 4). Ἄν ὅμως ἦτο καὶ ἰδιοκτήτης πλοίου δὲν δύναμαι
 ν' ἀποφανθῶ, καίτοι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σύζυγός του ἀπέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν
 (βασιλεύουσαν, στίχ. 3, 59, , 14) ἵνα τακτοποιήσῃ ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἐκκρεμεῖς παραμεινά-
 σας, προφανῶς λόγῳ τοῦ θανάτου του ἐκεῖ, δὲν ἀποκλείει τὴν ἐκδοχὴν ταύτην. Δὲς δὲ αὕτη

δὲν ἀποκαλεῖται σύζυγος ἀπλῶς τοῦ Ντολφῆ· ἐν στίχ. 14 ἀποκαλεῖται ρηνιὸ ρουμπίνα γυνή τοῦ μακαρίτη καπειτὰν ἀποστόλη καὶ ἐν Verso, στίχ. 1, ρηνιὸ ρουμπίνας. Τοῦτο σημαίνει εἴτε ὅτι τὸ πατρικὸν τῆς ἐπώνυμον ἦτο ρουμπίνα (στίχ. 14), εἴτε ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐκαλεῖτο ρουμπίνα, ὑποδηλουμένη οὕτω πρὸς διάκρισιν.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος πρὸς διάκρισιν καὶ ἐπὶ ὑπάνδρων ἐτι γυναικῶν μαρτυρεῖται εἰς τὰ ἐπόμενα ἔγγραφα 69, 70. Πάντως εἴτε τὸ ρουμπίνα θεωρηθῇ ὡς πατρικὸν ἐπώνυμον τοῦ Ρηνιοῦ, εἴτε ὡς ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς, ὑποδηλωτικὸν τῆς ταυτότητός της, ἐπέχον οἷονεὶ θέσιν ἐπωνύμου, ἐπιρρωννύει ὅσα παρατηρῶ ἐν 4, 6 καὶ ἰδίως 27 καὶ 19.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι καντζιλερικὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ὅσων ἀναπτύσσω ἐν 67 καὶ ἐπομένως ἐπίσημον. Συντάκτης αὐτοῦ εἶναι ὁ ἐν στίχοις 20 - 21 καντζιλάριος, ὅστις καὶ ὑπογράφει. Τὸ Ρηνιὸ δὲν ὑπογράφει ἰδιοχείρως. Ἡ ὑπογραφή της (στίχ. 14 - 15) ἔχει τεθῇ διὰ χειρὸς τοῦ καντζαλαρίου. Τοῦτο ἦτο προφανῶς ἀρκετὸν διὰ τὴν ἐγκυρότητα, μὴ ἀπαιτουμένης ρητῆς μνείας.

Τὸ πληρεξούσιον εἶναι γενικόν, ἅτε παρέχον εἰς τὸν Ν. Γρυπάρην τελείαν καὶ παντοίαν ἐξουσίαν διὰ νὰ εἰσακούεται εἰσὲ κάθε τῆς ὑπόθεσιν καὶ περιουσίαν ἕως νὰ γυρίσῃ ἀπὸ βασιλεύουσας καὶ εἴ τι ἤθελε ἀποφασίσῃ νὰ εἶναι καλὰ ἀποφασισμένα καὶ καλὰ καμωμένα χωρὶς νὰ τὸν διασεῖζῃ τινὰς (στίχ. 7 - 10). Ὡς πληρεξούσιος δὲ ἦτο καὶ ἄμεσος ἀντιπρόσωπος, ὡς ἀνεπτύχθη ἐν 66.

Ἡ Ἰὸς εἶχε καὶ ἴδιον βοεβόδαν (στίχ. 16). Περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ βοεβόδα βλέπε Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ, *Τὸ ἐν Ἑλλάδι δημόσιον δίκαιον ἐπὶ τουρκοκρατίας*, Ἀθῆναι 1882, σελ. 89· Μ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, *Ἡ Πελοπόννησος κατὰ τὴν δευτέραν τουρκοκρατίαν*, Ἀθῆναι 1939 σελ. 84, 86· Ι. ΒΙΣΒΙΖΗ, *Ἡ κοινοτικὴ διοίκησις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν*, ἐν *L'Hellénisme Contemporain*, 29 Μαΐου 1953, σελ. 192, καὶ γαλλιστὶ *L'administration communale des Grecs pendant la domination turque*, ἐνθ. ἄνωτ., σελ. 226. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος μαρτυρουμένη ὑπαρξὶς βοηβότα νίου ἐν ἔτει 1806, ὅστις ἦτο σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀνώτατος διοικητὴς τῆς νήσου κατὰ τὰ ἰσχύοντα προκειμένου περὶ τῶν Κυκλάδων, ἴσως νὰ ὀφείλεται εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἃν ἀκολουθήσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ, ἐνθ. ἄνωτ., σελ. 119, ἱστορούμενα.

- 1 Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτροπικοῦ καὶ ἐμμεμαρτυρικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον
- 2 ὅτι σήμερον τὸ κερά ρηνιὸ καὶ γυνή τοῦ μακαρίτου καπειτὰν ἀπο-
- 3 στόλη ντολφὴν ἔστοντας καὶ νὰ ἤθελῃσεν νὰ ἀπέλθῃν εἰς βασιλεύουσας
- 4 διὰ νὰ θεωρήσῃ κάθε ὑπόθεσιν τοῦ μακαρίτου ἀνδρός της καπειτὰν ἀπο-
- στόλη
- 5 λοιπὸν εἰσὲ ὅσον διάστημα καιροῦ ἤθελε σταθῇ εἰς βασιλεύουσας ἢ ρηθεῖσα
- 6 ρηνιὸ ἀφίνει ἐπιτροπικὸν της καὶ κύριον οἰκοκύρην ὡς τὸν ἴδιον

